

Underbilag 3 til bilag 1**De samvirkende Sognerådsforeninger i Danmark.**

København, den 17. februar 1948.

Til socialministeriet.

I skrivelse af 5. februar 1948 (2. K. J. nr. 441/46) har socialministeriet udbedt sig en udtalelse fra De samvirkende Sognerådsforeninger i anledning af den under 28. april 1947 afgivne betænkning fra det af arbejds- og socialministeriet den 24. maj 1946 nedsatte udvalg angående husmoderafløsere.

I den anledning skal man meddele, at man herfra kan være enig i, at det vil være ønskeligt, at husmoderafløsningsordninger etableres overalt, hvor der findes at være brug derfor, men at man lægger vægt på, at ordningerne bliver frivillige, og derfor ville sætte pris på, at muligheden for tvungen gennemførelse af husmoderafløsningsordninger ikke bliver fremdraget så stærkt, som det sker i lovudkastets § 8. Man havde også gerne set, at udkastet i højere grad havde lagt vægt på at udnytte og videre udbygge de af institutioner som Landsforeningen til Arbejdsløshedens Bekæmpelse og Danske Kvinders Samfundstjeneste eller iøvrigt under privat prægede former organiserede ordninger. Der ligger i det udtalte ingen indvending imod, at husmoderafløserne fastansættes og eventuelt pensioneres; men man må herfra befrygte, at en ordning som den i udkastets § 2, stk. 1, omhandlede, hvorefter den daglige administration helt eller delvis overlades en — offentlig eller privat — institution, men under tilsyn af et særligt udvalg, vil komme til at virke meget tungt, og at udviklingen derfor vil blive tvunget i retning af, at ordningerne bliver rent kommunale, hvad man ikke vil betragte som attråværdigt.

Det tilføjes, at man med udvalget kan være enig i, at ordningerne ikke bør henlægges under de sociale udvalg, men man må, dersom ordningen som foreslået økonomisk baseres på offentlige midler, anse det for magtpåliggende, at flertallet af mandaterne i de særlige husmoderafløsningsudvalg forbeholdes medlemmer af sognerådet.

Sluttelig bemærkes, at man ikke skal udtale sig imod, at husmoderafløseren udrustes med et eget emblem, men at man ikke anser det for ønskeligt, at de iklædes en uniformslignende tjenestedragt.

Edvard Sørensen.